

Húsvét VI. Vasárnapja – 2012. május 13. – B év

Egy kutyának az állatorvos csukamájolajat írt fel, amit a gazdájának napjában kétszer kellett beadnia. A gazda, aki mellesleg utálta a csukamájolajat, minden délelőtt és délután jócskán megszenvedett az orvosság beadásával. Térdei közé szorította a vergődő, nyüszítő kutya fejét, erőszakkal kinyitotta a száját, s nagy nehezen beletuszkolt egy kanálnyi csukamájolajat. A vergődés mindig percekig tartott, de nem sok értelme volt. A kutya ugyanis, amint nagy nehezen elengedte a gazdája, kiprűszkölte az orvosságot. A gazda végül annyira megmérgeződött, hogy dühében földhöz vágta az üvegcsét, amiben a csukamájolaj volt. Az darabokra tört. Mekkora volt a meglepetése, amikor a kutya lassan odasomfordált a padlón szétömlő szerhez, s jóízűen lefetyelni kezdte. Akkor jött rá a gazda, hogy a kutyának nem a csukamájolajjal van baja, hanem a beadás módja volt az, ami nem nyerte el a tetszését.

Milyen sokan ózdkodnak a vallástól amiatt, mert helytelen elképzelésük van Isten és ember kapcsolatáról! Úgy gondolják, hogy az Isten zsarnoki hatalommal terpeszkedik az ember fölé, akit ebben a kapcsolatban csakis alárendelt szolgálóként lehet elképzelni. Ha valaki hívő, az együtt jár a szolgálalkúséggel, a vak engedelmességgel, mert ha az ember Isten akaratával szemben foglal állást, akkor máris „bosszúálló” büntetéssel kell szembenéznie. Pedig ez egy gyökeresen téves istenkép! Jézus nem ilyen Istenről beszél nekünk az evangéliumban. Egyértelműen megfogalmazza, hogy az Atyaisten nem szolgálókat akar, mint ahogyan Ő sem. Az Atyának testvérei vagyunk, Jézusnak pedig barátai.

Ez persze nem azt jelenti, hogy nincsenek kötelességeink Istennel szemben, hogy komolytalanra lehet venni a parancsokat, amelyeken Jézus valójában még szigorít is. Azonban az isteni „parancsok” betartása az atya-gyermek viszonylatban, illetve a barátok közötti viszonyban egészen más előjelet kap. Nem félelemből, szolgálalkúségből, még csak nem is a jutalom, a bér utáni vágyakozásból igyekszik azokat betartani az ember, hanem szeretetből, az Atya, az isteni Barát iránti hűségéből. Jézus hangsúlyozza, hogy a fiúnak többet kell tennie az Atyáért, mint egy szolgának: „A szolga nem marad mindig a házban, a fiú azonban mindvégig ott marad.” Azt sem hallgatja el, hogy a baráttól jogosan vár el többet a barátja, mint egy szolgáltól a gazdája. „Ti akkor vagytok a barátaim, ha azt teszitek, amit parancsolok nektek.” Nem könnyű tehát jó gyermeknek, hiteles és hűséges barátnak lenni! Azonban sokkal inkább emberhez méltó, sokkal inkább felemelő, lelkileg gazdagító, mint szolgának lenni! Másrészt egy ilyen kapcsolatban nem arról van szó, hogy ki kell érdemelnünk az Isten jóindulatát, kegyelmét, ajándékát, vagy legalábbis elkerülni a büntetését, hanem sokkal inkább arról, hogy viszonznunk kell a már előre és ingyen elnyert kegyelmet, szeretetet, méltónak kell lennünk a már megeléjezett ajándékra.

Ugyanakkor az is igaz, hogy ebben az istengyermeki és baráti kapcsolatban mi is többet kapunk, mint bármely szolga kaphatna a gazdájától! Nem valamiféle alamizsnát, kialkudott bért csupán, „egy picit darabkát” az Istenből vagy Istentől, hanem az egész életét megosztja velünk. Az üdvösség, a Mennyek Országja nem más, mint Isten örök, boldog élete. Ebbe akar bekapcsolni minket barátokként, ezt akarja nekünk örökségül adni gyermekeiként. Parancsainak teljesítése pedig nem más, mint út ennek az életközösségnek a megvalósításához, Isten szerető életformájának megélése.